

Р Е Ш Е Н И Е

№ 35

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 01 февруари 2013 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и трети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №9 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – Перник, против решение №343/14.12.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №480 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №28-А-15 от 03.09.2012 г., издадено от Директор на РИОСВ – Перник срещу „***“ ООД, гр. Радомир ЕИК по БУЛСТАТ *** с управител *** за нарушение по чл. 7, ал. 1 и ал. 3 от Наредба №9 от 28.09.2004 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичния регистър на издадените разрешения, регистрационните документи и на закритите обекти и дейности (наричана по-нататък Наредба №9 от 28.09.2004 г.) във вр. с чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) (отм.), като на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗУО (отм.) е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лв.

В жалбата, се твърди, че решението на районния съд е неправилно, поради допуснати от районния съд нарушения на материалния и процесуален закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Излагат се доводи в посока на спазване на процесуалните правила в хода на производството по налагане на административно наказание, като се твърди, че допуснатите процесуални пропуски не са от категорията на съществени, явяващи се абсолютно основание за отмяна на постановения правораздавателен акт. Жалбоподателят

излага доводи и във връзка със съществуването на предявения съдебен спор, въпреки липсата на такова произнасяне в решението на първата съдебна инстанция, отменила НП на процесуално основание. От настоящия съд се иска отмяна на решението на районния съд като незаконосъобразно. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, „***“ ООД, гр. Радомир се представлява от адв. Крумова, която от негово име възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила. Пред съда от името и в обосновка на позицията на ответника са депозиран писмени бележки.

Окръжна прокуратура – Перник в лицето на прокурор *** дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд – Радомир като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу касационните основания.

Административен съд – Перник, като разглежда делото по реда на чл. 217 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и провери обжалвания съдебен акт по реда на чл. 218 и сл. от АПК, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира жалбата за неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир след събиране и преценка на необходимите за решаване на спора писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 17.11.2011 г. служители на РИОСВ – Перник при извършвана проверка на място на площадка, находяща се в гр. Радомир, стопанисвана от „***“ ООД, и последваща на 01.12.2011 г. документна проверка констатирала, че във водената от дружеството по реда на Наредба №9 от 28.09.2004 г. отчетна книга за извършените дейности с отпадъци, липсват данни, а именно: липсват отразявания по дати, както и липсват отразявания, че дейности с отпадъци не са извършвани. За така установеното нарушение е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Районен съд – Радомир при извършваната служебна проверка за законосъобразност на атовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи. Решаващият състав на районния съд е постановил още, че актът, въз основа на който е издадено процесното НП е съставен в нарушение на чл. 42 от ЗАНН, а именно, че в същия липсват коректно описание на нарушението, както и датата и мястото на неговото извършване; че актът не е съставен в присъствието на свидетел по установяване на нарушението, без обаче в същия да е отбелязано, че е приложена хипотезата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Относно процесното НП районния съд е

констатирал, че същото е подписано със запетая, при наличие на заповед на Директор на РИОСВ, съгласно която *** следва да го замества в правомощията му на Директор на РИОСВ в пълен обем с изключение на законово делегираните му правомощия, включително и да издава НП. Предвид всички тези изводи за нарушения, допуснати в административнонаказателното производство районният съд все пак е разгледал съществото на спора, но е отменил НП на процесуално основание.

Административен съд – Перник приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ съдебен контрол, като е налице произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация и срещу обжалваем правораздавателен акт.

При постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно разпоредбите на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна. Първоинстанционният съд е изложил подробни съображения, защо квалифицира производството по налагане на административно наказание като проведено при съществени нарушения на процесуалните правила.

Касационният съд споделя отчасти тази позиция, като смята крайният извод на първата съдебна инстанция за правилен.

Пред районния съд е представена заповед с №РД-106/30.08.2012 г., с която директорът на РИОСВ – Перник Пламен Ангелов е възложил през време на ползване на платения му годишен отпуск за периода от 03.09.2012 г. до 14.09.2012 г. функциите му да изпълнява *** – Директор на Дирекция „Контрол и превантивна дейност“ в инспекцията. В първия ден от този период от името на директора на РИОСВ – Перник е издадено и процесното НП, същото е подписано със запетая от друго лице, като под подписа не е вписано името на лицето, положило го, фактът на заместване не е споменат, нито е посочено основаниято за това заместване. По делото е представена още и заповед на министъра на околната среда и водите с №РД-15/12.01.2012 г., с която министърът на околната среда и водите (без да се коментира останалото и съдържание) делегира, в случай на отсъствие на директора на РИОСВ – Перник по обективни причини, правата му да издава НП за нарушения на ЗУО да упражнява *** – началник отдел в РИОСВ.

На първо място не се споделя позицията на първата съдебна инстанция, което се твърди и в касационната жалба, че цитираната заповед на директора на РИОСВ е основаниято, на което *** е имала право да издава НП. В какъвто смисъл е и ТР №4 от 22.04.2004 г. по адм. дело №ТР-4/2002 г. на ОСС на ВАС, институтът на делегирането на правомощия, покриващ и процесния случай, се различава принципно със сходните нему институти на административното и гражданското право при упражняването на правомощия при заместване и упълномощаване. В случая е налице

смесване на институтите на заместването и делегирането на властнически правомощия. Представената по делото заповед за заместване с №РД-106 от 30.08.2012 г. на директора на РИОСВ, въпреки че същата не е предмет на настоящото производство е административен акт, който не може да произведе правно действие в частта, с която се възлага на *** да издава НП касателно нарушения от вида на процесното – на специалния ЗУО. Пак съгласно ТР №4 от 22.04.2004 г. по адм. дело №ТР-4/2002 г. на ОСС на ВАС заместването се извършва в случаите, когато лицето *титуляр* на правомощия е в обективна невъзможност да ги изпълнява. Директорът на РИОСВ – Перник не е *титуляр* на правомощието да издава НП за нарушения на ЗУО, конкретно за нарушение по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗУО. Съгласно чл. 118, ал. 2 във вр. с ал. 1 на ЗУО наказателни постановления за нарушения на изчерпателно посочени разпоредби на ЗУО се издават от министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице. В случая това ще бъде директор на РИОСВ – Перник, а при негово отсъствие по обективни причини – *** на основание заповед №РД-15/12.01.2012 г. на министъра на околната среда и водите. Основанието на което *** би могла да бъде издател на процесното НП е заповедта на министъра на околната среда и водите.

Но имената и длъжността на ***, в качеството ѝ на лице – заместващо директора на РИОСВ, отсъстващ по обективни причини, не фигурират никъде в НП вкл. и при подписа, положен след запетая. По делото не са представени доказателства подписът да е на ***. Така въпреки приложените като доказателство описаните по горе заповеди за наличие на материална компетентност на административнонаказващия орган и заместващото го лице, по делото не е безспорно установено кой е издател на НП, въпреки че при липса на оспорване именно в тази посока – чий е подписът, би могло да се приеме, че по делото не се спори относно неговото авторство, а относно компетентността на положилия го. Неизследвал докрай въпроса във връзка с компетентността на органа, който е издал НП, районният съд е допуснал процесуално нарушение. В случая обаче това няма да бъде основание за отмяна на постановения съдебен акт, предвид наличие на други процесуални нарушения, опорочили производството по налагане на административно наказание, предвид които връщането на делото за „доразследване“ не би променило изводите на съда.

Касационният състав споделя мотивите на първата съдебна инстанция за несъобразяване от страна на актосъставителя с императивите на чл. 42, т. 7 от ЗАНН във вр. с чл. 40, ал. 1 от ЗАНН досежно свидетеля вписан в акта, както и липсата на посочено законово основание за това вписване и неяснотата относно наличие или не на предпоставки за приложение на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН.

Административнонаказателното производство е строго формално и предвид това изброените в чл. 47 и чл. 57, ал. 1 от

ЗАНН реквизити са задължителна част от съдържанието на издаваните акт и наказателно постановление, като наличието им е предпоставка за законосъобразност, а съответно отсъствието им – основание за отмяна на наказателното постановление само на това процесуално основание, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество. В допълнение касационният съд намира за основателно оплакването на наказаното лице, за непрецизно посочена нарушена законова разпоредба както в АУАН, така и в процесното НП, която да кореспондира с описанието на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, което също не е съответно на установеното безспорно пред първа съдебна инстанция. Нормата на чл. 7, ал. 1 от Наредба №9 от 28.09.2004 г. вменява две задължения за лицата – притежатели на отпадъци по смисъла на чл. 5, ал. 1 от ЗУО (отм.) – 1. водене на отчетни книги за всяка площадка, на която се образуват и/или третира отпадъци 2. отчитане на всяка дейност по дати. По делото не е установено наказаното лице да не е водило отчетни книги въобще – напротив. Установено е, че не ги води по указания в ЗУО и Наредбата ред, а именно – не ги отчита по дати, както и не отразява в същите, че през даден календарен месец не са образувани и/или третирани отпадъци. Така описаното в АУАН и НП нарушение не отговаря на безспорно установеното пред съда за извършено от наказаното лице, а именно, че не води отчетност на отпадъците по реда, определен с този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, а не – не води отчетност въобще. Тук е мястото да се отбележи че е нарушена не само непрецизно посочената норма на чл. 7, ал. 1, предл. 2 и ал. 3 от ЗУО, но във връзка с нея и нормата на чл. 5, ал. 3, т. 6 от ЗУО (отм.), като наказаното лице е нарушител в качеството му на притежател на отпадъци по чл. 5, ал. 1 от ЗУО (отм.) – данни, които липсват в процесното НП, както и в АУАН. А лицето се наказва именно в това му качество. Всички тези пороци съществено са ограничили правото на представителя на наказаното лице да разбере в какво точно се състои нарушението, което е извършено и защо подлежи на административно наказване, с което правото му на защита е съществено ограничено.

С оглед изложеното, като е направил извод, че допуснатите в производството по налагане на административно наказание процесуални нарушения са съществени такива и на това основание е отменил наказателното постановление първоинстанционния съд е постановил правилно и законосъобразно като краен извод решение, което ще бъде оставено в сила, а касационната жалба – отхвърлена поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №343/14.12.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №480 по описа на съда за 2012 г.,

с което отменено наказателно постановление №28-А-15 от 03.09.2012 г., издадено от Директор на РИОСВ – Перник срещу „***“ ООД, гр. Радомир ЕИК по БУЛСТАТ *** с управител *** за нарушение по чл. 7, ал. 1 и ал. 3 от Наредба №9 от 28.09.2004 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичния регистър на издадените разрешения, регистрационните документи и на закритите обекти и дейности във вр. с чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) (отм.)

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.